

Ett annorlunda tjänande - Septuagesima Årg 2

{biblink} Luk 17:7-10 {/biblink} Så märkligt. När man först läser igenom den här texten år2016, känns den väldigt märklig. Trött som måste lyda och passa upp i allt utan att ens få tack. Så kan man väl inte ha det ?! Och detta är en exempelberättelse av Jesus. I vår individualistiska värld där alla skall tänka på sig själva först och främst blir det liv, som Jesus levde in i världen, mer mer främmande. Vi får knappast tala om tjänare i vardagliga sammanhang. ”Jag har min rätt och ingen ska komma och tala om hur jag ska vara!” Och tacka:” Nähä, får jag något , så har jag då sannerligen förtjänat det och ofta gjort de möjligt själv.” Så Jesuslikt. Ju längre vår vardagliga tillvaro runt omkring oss avlägsnar sig från Jesu livsmönster desto oftare och desto mera måste vi lägga örat till för att lyssna ut vad Jesus vill. För vi är ju kallade att leva i hans efterföljd. Tjänaren främst Jesus själv. Han arbetar sig trött för vår skull, han tänker främst på andra. Något tack får han sällan, men däremot förakt, leder till det grymmaste av allt – korsfästelsen. Kort och enkelt konstaterar han: ”Störst är den som tjänar.” Så efterföljansvärt. Visst behöver vår värld mer av Jesuslighet. Man kan inte kopiera den som ett samhällsmönster en värld där olika livssyner trängs med varandra. Men troende människor kan leva i Jesu efterföljd privat förstås, men sättet att leva blir också till nyttiga exempel ute i samhället. Inte får vi för mycket av självförglömmelse och tjänst åt nästan utan att alltid få Och nog är bibelns ord om att ”det är saligare att ge än att få” någonting stort i sig. Låt oss alltså frimodigt låta oss helgas vidare i en annorlunda tjänst, Gud till ära och människor till nytta. Svante Enander